

ผลของการใช้ชุดนิทานอีสปร้อยกรอง เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาของเด็กอนุบาลปีที่ 3
Effects of using Aesop's Fables Poetry Set to Promote Language Skills of
Children in Kindergarten 3

Received: March 10, 2022

Revised: May 25, 2022

Accepted: June 5, 2022

สาคร วุฒิศักดีชัยกุล *
โรงเรียนวัดกุฎีเตี้ย

Sakorn Wuttisakchaikul
Wat Kuteetia School

* Corresponding author, E-mail: Sakorn010@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดนิทานอีสปร้อยกรอง เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาของเด็กอนุบาลปีที่ 3 กลุ่มเป้าหมาย เด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่มีอายุ ระหว่าง 5-6 ปี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนวัดกุฎีเตี้ย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก จำนวน 23 คน ที่ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นห้องเรียนที่ผู้วิจัยสอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) หนังสือส่งเสริมศักยภาพการรู้หนังสือของเด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ชุดนิทานอีสปร้อยกรอง จำนวน 12 เรื่อง และ 2) แบบวัดทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test dependent ผลการวิจัย พบว่า 1) หลังการทดลองใช้ชุดนิทานอีสปร้อยกรอง เด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีทักษะทางภาษาด้านการพูดสูงกว่าก่อนการทดลอง และ 2) หลังการทดลองใช้ชุดนิทานอีสปร้อยกรอง เด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีทักษะทางภาษาด้านการพูดสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: นิทานอีสปร้อยกรอง / ทักษะทางภาษา / เด็กปฐมวัย

Abstract

This research aimed to study effects of using Aesop's Fables Poetry set to promote language skills of children in kindergarten 3. The target group was 23 kindergartens, studying in kindergarten 3 at Wat Kuteetia school. Research tools included 1) 12 Aesop's Fables Poetries and 2) language skills of early childhood children assessment. The statistics used are mean, standard deviation and t-test dependent. Research results were 1) language skills of early childhood children found that the children had higher scores in language skills after the experiment than before using Aesop's Fables Poetry set. 2) Comparison of language skills before and after using Aesop's Fables Poetry set found that after intervention early childhood children had high scores significant at .05 level.

Keywords: Aesop's Fables Poetry / Language Skills / Early Childhood Children

บทนำ

เนื่องจากพัฒนาการด้านสังคมเป็นการพัฒนาความสามารถในการแสดงออกทางพฤติกรรมของมนุษย์ สอดคล้องกับแบบแผนที่สังคมยอมรับ พัฒนาการทางสังคมจึงมีความสำคัญและจำเป็นที่บุคคลในสังคมต้องเรียนรู้ เพื่อการปรับตัวเองให้ดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข โดยการปรับพฤติกรรมทางสังคมตามเกณฑ์ พัฒนาการในแต่ละช่วงวัย เสริมสร้างความสามารถ ในการปรับตัวอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม ควรเปิดโอกาสให้เด็กเรียนรู้สิ่งรอบตัวด้วยตนเอง จากการจัดกิจกรรมลักษณะต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้เด็กเปลี่ยนแบบพฤติกรรมที่เหมาะสม เช่น การฝึกให้เด็กรู้จักช่วยตนเอง การเล่นร่วมกับผู้อื่น การสนทนากับเพื่อน และการแสดงพฤติกรรมทางสังคมที่เหมาะสม เป็นต้น นอกจากนี้การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาของเด็กในการสื่อความหมายให้ดียิ่งขึ้น จะเป็นเครื่องมือให้เด็กสามารถเรียนรู้ที่จะสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น นอกเหนือจากบุคคลในครอบครัวและรู้จักคบเพื่อนวัยเดียวกัน (สุโขทัยธรรมาธิราช, 2537: 166)

จากทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์, 2535: 288) ระบุว่าภาษาเป็นสิ่งช่วยส่งเสริมทางสติปัญญาของเด็ก เพียเจต์ กล่าวว่า ภาษามีบทบาท 3 ประการ คือ 1) เด็กใช้ภาษาในการสื่อสารกับบุคคลอื่น ดังนั้นจึงเปิดโอกาสให้เกิดกระบวนการทางสังคม 2) เด็กสามารถใช้ภาษาที่เกิดขึ้นภายในรูปของการคิดและในระบบของการใช้สัญลักษณ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก และ 3) ภาษาเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นภายในตัวเด็ก ดังนั้นจึงไม่ต้องอาศัยการจัดกระทำกับวัตถุจริงเพื่อแก้ปัญหาเด็กสามารถจินตนาการในสมอง ซึ่งก่อให้เกิดการทดลองขึ้น การผูกพันกับเวลาและระยะทางมีน้อยลง

ธรรมชาติของเด็กชอบฟังนิทานหรือเรื่องเล่า ไม่ว่าจะเป็เด็กในระดับปฐมวัย หรือประถมศึกษา เหตุผลคือ การฟังนิทานทำให้เด็กมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน และนิทานยังช่วยให้เด็กได้พัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตลอดจนการกล้าแสดงออกช่วยส่งเสริมจินตนาการความคิดฝันของเด็กให้กว้างไกล นอกจากนั้นการเล่านิทานยังเป็น การสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างผู้เล่าและผู้ฟัง เปลาโต (Plato) ได้กล่าวถึงการเล่านิทานว่า “ขอให้แม่และพี่ ๆ ของเด็กทั้งหลายจงประดับประดาจิตใจของเด็กด้วยนิทาน

เพราะจะทำให้เด็กได้รับความอบอุ่นยิ่งกว่าอ้อมแขน” การเล่านิทานเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งที่แสดงออกถึงความรักความเอาใจใส่ของผู้ใหญ่ที่มีต่อเด็ก การเล่านิทานให้เด็กฟังเสมอ ๆ เป็นทางหนึ่งซึ่งช่วยพัฒนาอารมณ์ของเด็กให้มีจินตนาการได้รับรู้อารมณ์ทางด้านความรัก ความเอาใจใส่ ความอยากรู้อยากเห็นของเด็ก การเล่านิทานให้เด็กฟังไม่ใช่การเล่าให้สนุกแบบตลกขบขัน เพราะเด็กไม่ต้องการเรื่องตลกขบขัน เด็กต้องการความน่าสนใจของเรื่อง ไม่มีเด็กคนใดไม่ชอบฟังนิทาน นิทานสามารถสร้างจินตนาการ ความคิด ความเข้าใจ ความฝันและการรับรู้ให้กับเด็ก ตัวแสดงแต่ละตัวในนิทานจะสร้างจินตนาการในสมองเด็ก (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2541: 10 -11) การเล่านิทานเป็นการจุดประกายให้กับเด็ก เด็กสามารถเรียนรู้ได้ทุกเรื่องจากนิทาน และนิทานจะเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ การเล่านิทานให้เด็กฟังเป็นประจำถือเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดพัฒนาการที่ดีตามวัยของเด็ก ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ - จิตใจ สังคมและสติปัญญา โดยแทรกคุณธรรมและจริยธรรมในนิทาน ซึ่งสามารถปลูกฝังผ่านการเล่านิทานจนเกิดความผูกพัน และมีเจตคติที่ดีในด้านต่าง ๆ ติดตัวไปจนโต (สัณห์พัฒน์ อรุณธารี, 2542: 2 -3)

การฟังนิทานเป็นกิจกรรมที่เด็ก ๆ ทุกคนชอบ แต่ชอบมากหรือชอบน้อยขึ้นอยู่กับเทคนิคของผู้เล่าแต่ละคน บางคนใช้น้ำเสียงและแสดงท่าทางประกอบเด็กก็พอใจ แต่หากนำอุปกรณ์หรือสิ่งต่าง ๆ มาใช้ประกอบจะช่วยให้เพิ่มรสชาติ และสร้างบรรยากาศในการเล่าให้น่าสนใจขึ้น การเล่านิทานเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่สามารถฝึกฝนจนเกิดทักษะได้ เพียงแต่ผู้เล่าต้องมีใจที่อยากเล่าและมีความสุขที่จะเล่า นิทานที่เล่าออกมาจึงจะน่าฟัง น่าสนใจ การเล่านิทานมีหลายวิธี ได้แก่ การเล่าปากเปล่า การเล่าโดยใช้หนังสือ และการเล่าโดยใช้อุปกรณ์ต่างๆ ประกอบการเล่า (ปริดา ปัญญาจันทร์, 2553: 9) นิทานที่นำมาเล่าอาจเป็นหนังสือนิทานหรือเรื่องที่คุณเล่าแต่งขึ้นเองก็ได้ ถ้าเป็นหนังสือนิทานไม่ว่าจะเป็นเล่มไหนเรื่องไหน ล้วนอยู่ในความสนใจใคร่รู้ของเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับกุลยา ตันติผลาชีวะ (2547: 32) ได้กล่าวไว้ว่า นิทานเป็นตำราของเด็กปฐมวัย เป็นสื่อที่ใช้ในการสนองความต้องการตามธรรมชาติของเด็ก สร้างการเรียนรู้ให้กับเด็กทั้งทางด้านสังคม อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม ช่วยให้เด็กสามารถรับรู้ เข้าใจทำให้เด็กซึมซับและรับรู้ได้ตามหลักการทางทฤษฎีของ เพียเจต์ (Piaget) ว่าด้วยการคิดเพื่อพัฒนาความรู้ใหม่และจากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับการนำกิจกรรมการเล่านิทานไปใช้ในการเรียนการสอนของ กัลยา นิมจิตรต์ (2545: 76) พบว่ากิจกรรมการเล่านิทานมีประโยชน์และมีส่วนช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้จริง ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

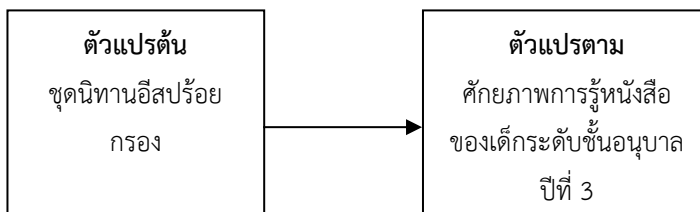
จากการจัดประสบการณ์ในชั้นเรียนพบว่า เด็กปฐมวัยส่วนใหญ่ ยังขาดทักษะทางด้านภาษา ขาดทักษะในการใช้ภาษาในการสื่อสาร หรือเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ขาดการกล้าแสดงออก และไม่กล้าสนทนาโต้ตอบกับครูในการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนยังขาดคุณธรรมจริยธรรมที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคม จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัย พบว่า หนังสือนิทานมีส่วนช่วยส่งเสริมศักยภาพการรู้หนังสือ ตลอดจนจนสามารถช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาได้เป็นอย่างดี บทร้อยกรองเป็นการใช้ภาษาที่สละสลวย ไพเราะ น่าฟัง จึงได้จัดหาหนังสือส่งเสริมศักยภาพการรู้หนังสือของเด็กปฐมวัยชุดนิทาน อีสปร้อยกรอง เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนวัดกุฎีเตี้ย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก และเพื่อให้ครูปฐมวัย ผู้ปกครอง ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยสามารถนำหนังสือนิทานส่งเสริมศักยภาพการรู้หนังสือของเด็กปฐมวัยไปใช้พัฒนาเด็กเตรียมอนุบาลให้มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดนิทานอีสปร้อยกรอง เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาของเด็กอนุบาลปีที่ 3

กรอบแนวคิด

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพการรู้หนังสือของเด็กในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 การเล่านิทาน และชุดนิทานอีสปร้อยกรอง มีกรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่มีอายุ ระหว่าง 5-6 ปี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนวัดกุฎีเตี้ย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก จำนวน 23 คน ที่ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นห้องเรียนที่ผู้วิจัยสอน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ หนังสือส่งเสริมศักยภาพการรู้หนังสือของเด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ชุดนิทานอีสปร้อยกรอง จำนวน 12 เรื่อง ดังนี้

- เรื่องที่ 1 กระท่ายกับเต่า
- เรื่องที่ 2 ราชสีห์กับหนู
- เรื่องที่ 3 หมีกกับผึ้ง
- เรื่องที่ 4 นกพิราบกับมด
- เรื่องที่ 5 กากับเหยือกน้ำ
- เรื่องที่ 6 กบเลือนาย
- เรื่องที่ 7 เด็กเลี้ยงแกะ
- เรื่องที่ 8 ห่านกับไข่ทองคำ
- เรื่องที่ 9 สุนัขกับเงา
- เรื่องที่ 10 นกกระสากับหมาจิ้งจอก
- เรื่องที่ 11 เทพารักษ์กับคนตัดไม้
- เรื่องที่ 12 แพะกับเถาองุ่น

2. แบบวัดทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถทางการฟัง และความสามารถทางการพูด ออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับคะแนน 1 และ 0

ระดับคะแนน 1 บันทึกเมื่อเด็กทำได้

ระดับคะแนน 0 บันทึกเมื่อเด็กทำไม่ได้

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ผู้วิจัยประเมินทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย ด้านการฟังและด้านการพูดก่อนการทดลอง โดยใช้แบบวัดทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์

2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเล่านิทาน เป็นระยะเวลา 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน คือ วันจันทร์ วันละ 30 นาที โดยมีกำหนดการจัดการจัดกิจกรรม ดังนี้

สัปดาห์ที่ 1 นิทานเรื่องกระต่ายกับเต่า

สัปดาห์ที่ 2 นิทานเรื่องราชสีห์กับหนู

สัปดาห์ที่ 3 นิทานเรื่องหมากับผึ้ง

สัปดาห์ที่ 4 นิทานเรื่องนกพิราบกับมด

สัปดาห์ที่ 5 นิทานเรื่องกากับเหยือกน้ำ

สัปดาห์ที่ 6 นิทานเรื่องกบเลือกนาย

สัปดาห์ที่ 7 นิทานเรื่องเด็กเลี้ยงแกะ

สัปดาห์ที่ 8 นิทานเรื่องห่านกับไข่ทองคำ

สัปดาห์ที่ 9 นิทานเรื่องสุนัขกับเงา

สัปดาห์ที่ 10 นิทานเรื่องนกกระสาจับหมาจิ้งจอก

สัปดาห์ที่ 11 นิทานเรื่องเทพารักษ์กับคนตัดไม้

สัปดาห์ที่ 12 นิทานเรื่องแพะกับเถาองุ่น

3. ผู้วิจัยประเมินทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย ด้านการฟังและด้านการพูดหลังการทดลอง โดยใช้แบบวัดทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย ชุดเดียวกับที่ประเมินก่อนการทดลอง เป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์

4. เมื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และจัดระบบข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการวัดทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยของกลุ่มเป้าหมาย โดยทำการวัดทักษะก่อนการทดลองแล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ ดังนี้

4.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการจัดการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน โดยใช้หนังสือส่งเสริมศักยภาพการรู้หนังสือของเด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย โดยใช้ค่าแจกแจง t - test แบบ dependent samples

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็ก ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 รายด้าน และภาพรวม ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นโดยใช้หนังสือส่งเสริมศักยภาพการรู้หนังสือของเด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรม ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็ก ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 รายด้านและภาพรวม ก่อนและหลังการจัดกิจกรรม

ทักษะทางภาษา	จำนวน	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ทักษะทางภาษาด้านการฟัง					
การจำแนกเสียง	23	1.68	.47	3.91	.75
การบอกประเด็นของเรื่องราวที่ได้ฟัง	23	1.44	.50	3.91	.71
การปฏิบัติตามคำสั่ง	23	1.59	.50	4.18	.72
รวม	23	4.71	.84	12.00	1.52
ทักษะทางภาษาด้านการพูด					
การบอกชื่อของสิ่งของ	23	1.79	.64	3.38	.55
การสร้างประโยคสมบูรณ์	23	1.18	.39	4.09	.57
การเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์	23	1.68	.47	3.97	.67
รวม	23	4.65	.49	11.44	.11

จากตารางที่ 1 พบว่า เด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 มี ทักษะทางภาษาด้านการฟัง การจำแนกเสียง ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 1.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .47 หลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .75 การบอกประเด็นของเรื่องราวที่ได้ฟัง ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 1.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .50 หลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .71 การปฏิบัติตามคำสั่ง ก่อนการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 1.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .50 หลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 4.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน.72 ทักษะทางภาษาด้านการพูด การบอกชื่อของสิ่งของ ก่อนการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 1.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .64 หลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 3.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .55 การสร้างประโยคสมบูรณ์ ก่อนการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 1.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .39 หลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .57 การเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 1.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .47 หลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .67

ทักษะทางภาษาด้านการฟังในภาพรวม ก่อนการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 4.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .84 หลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 12.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.52 ทักษะทางภาษาด้านการพูดในภาพรวม ก่อนการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 4.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .49 หลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 11.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .11

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนทักษะทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนทักษะทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ก่อนและหลังการทดลอง

ทักษะทางภาษา	จำนวน	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	P
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ทักษะทางภาษาด้านการฟัง	23	4.71	.84	12.00	1.52	-26.809	.000
ทักษะทางภาษาด้านการพูด	23	4.65	.49	11.44	0.11	-34.482	.000

จากตารางที่ 2 พบว่า เด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีทักษะทางภาษา **ด้านการฟัง** ก่อนการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 4.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .49 หลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 11.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .11 แสดงให้เห็นว่า เด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีทักษะทางภาษาด้านการฟัง สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ **ทักษะทางภาษาด้านการพูด** ก่อนการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 4.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .84 หลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 12.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.52 แสดงให้เห็นว่า เด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีทักษะทางภาษาด้านการพูดสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ทักษะทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนวัดกุฎีเตี้ย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก รายด้าน และภาพรวม ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสือส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้หนังสือของเด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนวัดกุฎีเตี้ย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ก่อนและหลังการจัดกิจกรรม พบว่า ทักษะทางภาษา **ด้านการฟัง** ในภาพรวม ก่อนการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 4.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .84 หลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 12.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.52

ทักษะทางภาษา **ด้านการพูด** ในภาพรวม ก่อนการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 4.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .49 หลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 11.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .11 ทั้งนี้ เนื่องจากหนังสือส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้หนังสือของเด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ชุดนิทานอีสปร้อยกรอง จำนวน 12 เรื่อง มีความสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย สามารถนำมาเขียนจัดทำได้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน โดยเลือกเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กับพัฒนาการของเด็ก ตลอดจนเนื้อหา ภาษาที่ใช้สละสลวย เข้าใจง่าย สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม สามารถส่งเสริมทักษะทางภาษาได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ ขวัญฟ้า รังสิยานนท์ (2540 : 10) ที่กล่าวว่า เด็กจะดีและมีความสุขจะต้องได้รับการจัดประสบการณ์ที่มีความเหมาะสมกับวัย คือ มีความเหมาะสมทั้งในเรื่องของนิทาน สื่อการเรียนการสอน และเทคนิคการเล่นิทาน เด็กจะรับรู้ผลที่เกิดจากสิ่งนั้น การเห็นคุณค่าของสิ่งนั้นมีความพร้อมที่จะกระทำสิ่งนั้นอย่างเต็มที่ หากได้รับการเน้นในการจัดการเรียนการสอนอย่างครบถ้วน ทั้งกระบวนการและควรจัดสม่ำเสมอ และการใช้เทคนิคการเล่นิทานในรูปแบบ

หลากหลาย ตลอดระยะเวลาดำเนินการทำให้เราความสนใจนักเรียนได้มาก นอกจากนั้น ยังเปิดโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม สนทนาโต้ตอบ แสดงความคิดเห็น จึงทำให้นักเรียนสนใจใคร่เรียนซึ่ง ชัยพร วงศ์วรรณ (2540 : 103) กล่าวไว้ว่า วิธีสอนที่เหมาะสมกับการสอนคุณธรรมและจริยธรรม การเล่านิทานเป็นแบบหนึ่งที่เหมาะสมแก่การนำมาใช้ และ อำไพ สุจริตกุล (อ้างอิงจาก ชัยพร วงศ์วรรณ, 2540: 96) ได้กล่าวไว้ว่า การเล่านิทานเป็นกิจกรรมสารพัดประโยชน์เหมาะกับผู้เรียนทุกวัยทุกระดับการศึกษา อาศัยวิธีเล่าปากเปล่า และเล่าโดยสื่อประกอบให้ผู้ฟังเข้าใจเรื่องราว เกิดจินตนาการสนุกสนาน มีอารมณ์คล้อยตามได้ซื่อคิดและคติสอนใจ สอดคล้องกับ ปรีดา ปัญญาจันทร์ (2553: 31) ที่กล่าวว่า เหตุการณ์ในนิทานที่มีหลากหลายอารมณ์ มีทั้งตื่นเต้น เศร้า ทุกข์ สุข ล้วนแล้วแต่เป็นรสชาติที่ทำให้ผู้ฟังสนุกสนาน เพราะคำว่าสนุกเมื่อฟังนิทานไม่ได้หมายถึงอารมณ์เบิกบาน หรือหัวเราะชอบใจเท่านั้น แต่หมายถึงความตื่นตันทันใจในเรื่องของนิทานด้วย และตลอดการจัดกิจกรรม ผู้รายงานได้ใช้เทคนิควิธีการเล่าที่หลากหลายทำให้นักเรียนมีทักษะทางภาษาด้านการฟังและการพูดสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวีศักดิ์ ยูชูป (2546: 52) ที่ได้ทำการศึกษาผลการใช้ประสบการณ์ส่งเสริมความสามารถทางภาษาที่มีต่อทักษะทางสังคม และความสามารถทางภาษาของนักเรียนอนุบาลพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดประสบการณ์ส่งเสริมความสามารถทางภาษาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ก่อนการทดลองและหลังการทดลองโดยใช้หนังสือส่งเสริมศักยภาพการรู้หนังสือของเด็ก ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนวัดกุฎีเตี้ย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก พบว่า เด็กเตรียมอนุบาล มีทักษะทางภาษา ด้านการฟัง ก่อนการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 4.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .49 หลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 11.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .11 แสดงให้เห็นว่า เด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีทักษะทางภาษา ด้านการฟัง สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทักษะทางภาษาด้านการพูด ก่อนการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 4.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .84 หลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 12.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.52 แสดงให้เห็นว่า เด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีทักษะทางภาษาด้านการพูดสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากหลังจากได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือส่งเสริมศักยภาพการรู้หนังสือสำหรับเด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการแสดงออกมากขึ้น สนใจและเข้าร่วมกิจกรรม โดยสามารถสนทนาโต้ตอบ และเล่าเรื่องราวต่างๆ ที่ได้ฟัง ได้ดีขึ้นทั้งนี้เป็นผลเนื่องมาจากการจัดประสบการณ์ โดยใช้หนังสือส่งเสริมศักยภาพการรู้หนังสือของเด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ชุดนิทานอีสปร้อยกรอง ที่แต่งโดยใช้กลอนสี่ ภาษาเข้าใจง่าย และมีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมที่ชัดเจน และในขณะที่ดำเนินการจัดกิจกรรมเปิดโอกาสให้เด็กได้ร่วมแสดงความคิดเห็น และร่วมสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับตัวละครในแต่ละเรื่อง หลังจากนั้นให้เด็กนำไปคิดต่อ สอดคล้องกับ ชาญชัย อินทรประวัติ (อ้างอิงจาก ชัยพร วงศ์วรรณ, 2540: 114) ที่กล่าวว่า การจะส่งเสริมให้เด็กมีทักษะทางภาษาต้องเปิดโอกาสให้เด็กได้พูด ได้ร่วมแสดงความคิดเห็น และสนทนาโต้ตอบกันขึ้น และสอดคล้องกับ ปรีดา ปัญญาจันทร์ (2553: 21) ที่กล่าวว่า การอ่านนิทานจากหนังสือ สิ่งที่มีคุณค่าอย่างหนึ่งในนิทาน คือภาษาวรรณกรรม เมื่อเด็กได้รับฟังบ่อย ๆ เด็กก็จะซึมซับภาษาที่ไพเราะเข้าไปด้วย ตลอดจนการที่เด็กได้รับความช่วยเหลือ แนะนำจากผู้ใหญ่ จะทำให้เด็กสามารถแก้ปัญหาได้ และเกิดการเรียนรู้ (Berk, 1996: 15) เด็กได้เรียนรู้สังคมและได้พัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟังและการพูด จากการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน สอดคล้องกับ กุลยา ตันติผลาชีวะ (2547: 139) ที่กล่าวว่า การที่เด็กได้เรียนรู้ การทำกิจกรรมร่วมกัน ทำให้เด็กร่วมมือกันลดและยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ปรับตัวเข้าหากัน และสร้างพฤติกรรมให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อนประกอบ

กับการพูดและการใช้คำถามของครูทำให้เด็กเรียนรู้และเลียนแบบ โดยเฉพาะเด็กอายุ 3 – 6 ปี เป็นช่วงที่เด็กรับรู้ภาษาได้มากขึ้น และงานวิจัยของกัลยา นิมจิตต์ (2545: 76 – 77) ที่ได้ศึกษารูปแบบการเล่านิทานของผู้ปกครองเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลวัดนางนอง กรุงเทพมหานคร พบว่า นิทานสามารถจูงใจและสร้างจินตนาการ ให้เด็กเป็นอย่างมาก ตลอดจนเด็กสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาได้เป็นอย่างดี และงานวิจัยของประไพ แสงดา (2544: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานไม่จบเรื่องที่มีต่อความสามารถด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยในแต่ละช่วงระยะเวลาของกิจกรรมการเล่านิทานไม่จบเรื่อง มีการเปลี่ยนแปลงขึ้นความสามารถด้านการเรียนสูงขึ้น และสอดคล้องกับ เนื้อน่อง สนับสนุน (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย ที่รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทาน พบว่า คะแนนความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การดำเนินกิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือส่งเสริมศักยภาพการรู้หนังสือของเด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ครูผู้สอนควรมีความเข้าใจในขั้นตอน และกระบวนการ คือ การคิดไปสู่ความรู้สึกและพร้อมที่จะกระทำ
2. การพานักเรียนออกไปทำกิจกรรมเล่านิทานนอกห้องเรียน ควรมีข้อตกลงร่วมกันในการปฏิบัติระหว่างครูกับนักเรียน เพื่อที่จะจัดกิจกรรมได้ง่ายขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

1. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมพัฒนาการทางสังคมในด้านอื่นๆ โดยใช้การจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือส่งเสริมศักยภาพการรู้หนังสือของเด็กปฐมวัยต่อไป
2. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมพัฒนาการทางสังคมด้านการแสดงคุณลักษณะทางคุณธรรมจริยธรรมด้านอื่น ๆ เช่น ความเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ ความมีน้ำใจ

รายการอ้างอิง

- กัลยา ตันติผลาชีวะ. (2547). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ : บริษัทเอ็ดมันเพรสโปรดักส์ จำกัด.
- กัลยา นิมจิตต์. (2545). *การศึกษารูปแบบการเล่านิทานของผู้ปกครองเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลวัดนางนอง กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโท กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ขวัญฟ้า รังสิยานนท์. (2540). *แนวทางการพัฒนาจิตพิสัยในระดับปฐมวัย*. กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- ชัยพร วงศ์วรรณ. (2540). *เอกสารคำสอน การสอนค่านิยมและจริยธรรม*. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.
- ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์. (2535). *การเปรียบเทียบพฤติกรรมพัฒนาการเด็ก*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ทวีศักดิ์ ยูบุบ. (2546). ผลการให้ประสบการณ์ส่งเสริมความสามารถทางภาษาที่มีต่อทักษะทางสังคมและความสามารถทางภาษาของนักเรียนอนุบาล. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เนื่อน้อง สนับบุญ. (2541). ความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์เล่นิทาน. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปรีดา ปัญญาจันทร์. (2553). เล่า ร้อง เต็ม เล่นละคร. กรุงเทพฯ : สาราเด็ก.
- ประไพ แสงดา. (2544). ผลของการจัดกิจกรรมเสริมการเล่นิทานไม่จบเรื่องที่มีต่อความสามารถด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2537). ประมวลสารชุดวิชาหลักการและแนวคิดทางการศึกษาปฐมวัย หน่วยที่ 5 – 8. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สันหพัฒน์ อรุณธาริ. (2542). นิทานสำหรับเด็กปฐมวัย. ภูเก็ต : สถาบันราชภัฏภูเก็ต.
- Berk, E.L. (1996) . “ Vygotsky’ s Theory : The Important of Make – Believe Play.” *Young Children*, 50 (1) : 30 – 39.